

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"מ 11-04-26728 צבעוני ואח' נ' יי"ר הוועדה
10 ינואר 2013

הLocale להכנו ובניה כרמיאל ואח'

1

בפני כבוד השופט א' קיסרי**עותרים פנחס צבעוני ואח'****נגד****משיבים**

1. יי"ר הוועדה המקומית להכנו ובניה כרמיאל
2. עיריית כרמיאל
3. מנהל מקרקעי ישראל - נח'ק
4. הוועדה המחויזת להכנו ולבנייה מהוז הצפוי - נח'ק
5. אגודות קדום אוריה כרמיאל ע.ר. 580013589

2

פסק דין

3

"חופש הדת של האחד עשוי לעתים להתנגש עם החופש מדת של الآخر – שתיהן זכויות יסוד שמקורן בחופש האמונה והמצפון.... היקפה של הזכות לחופש דת מושפע מקיומה של הזכות לחופש מדת, ולהפך; הזכות לחופש מدت משפיעה על היקפו של חופש הדת." כוחם של דברים אלה, שנאמרו בבג"ץ 10907-04 סולודוק ו-70achi נ' עיריית רחובות ואת' טרם פורסם, (ענין סולודוק), יפה גם לעתירה זו שבה, כמו בעניין סולודוק, מתעומות אלה הטענויות לחופש מדת מזה ואלה הטוענים לחופש הדת מזה.

4

העותרים הם קבוצה של תושבי כרמיאל המתגוררים בסמיכות למתחם בית הספר פלמ"ח שברחוב הזית בעיר כרמיאל ("בית הספר"), ואשר השימוש שהמשיבה 5, שהיא עמותה תורנית ("העמותה"), עשוה במתחם בית הספר איננו לרוחם. על רקע זה הם הגיעו בשנת 2011 עתירה מנהלית זו, שכונונה מנד המשיבים 1 ("ראש העירייה") ו-2 ("העירייה") (ביחד, "המשיבים") והעמותה, ואשר בה התבקשו צוים המוראים לראש העירייה להשתחם בסמכותו כיי"ר הוועדה המקומית להכנו ובניה ולהורות על הפסקת עבודה והפסיקת שימוש שעשוה העמותה במבנה בית הספר. כמו כן התבקש צו המורה לראש העירייה ולעירייה לבטל את הקצתה מתחם בית הספר לעמותה.

5

בגדר העתירה שהוגשה התבקש גם צו בנינים, אולם עניין זה ירד מסדר היום כאשר התברר שלא מתבצעות עבודות בבית הספר, ועוד התבך כי הזכויות במקרקעין שעליהם מצוי מתחם בית הספר כלל אין בידי העירייה וחון שיקות למנהל מקרקעי ישראל ("המנהל"). על רקע זה הוגשה עתירה מנהלית מותקנת, שאליה צורפו ממשיבים המנהל והועידה המחויזת להכנו ובניה מהוז צפוי ("הועידה המחויזת"), והסעדים שהتابקשו היו – בנוסף לسعدים שהتابקשו בעתירה המקורית – להורות למנהל לסליק את העמותה מתחם בית הספר ולהורות לוועידה המחויזת שלא לדון בכל תכנית הנוגעת למתחם בית הספר. ככל שהוא מכונת נגד המנהל והועידה המחויזת, נח'ק

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
**עת"מ 11-04-26728 צבעוני ואח' נ' יי'ר הוועדה
01 ינואר 2013**
המקומית לתכנון ובנייה כרמייאל ואח'

1 העתירה במחאלך הדינום ונותרה העתירה כנגד המשיבים המקוריים, היינו ראש העירייה, העירייה
2 והעמותה.
3

4 אומר כבר עתה כי ל蹶א ולמשמע טענות העותרים אין ספק שהעומד ביסוד העתירה הוא עימות
5 בין אורחות חיים והשקפות עולם – חיילונים מחד גיסא ודתיים מאידך גיסא. העתירה משקפת את
6 חוסר שביעות רצונות של העותרים מן העובדה שהעמותה מחזיקה במתוחם בית הספר ומיקיימת בו
7 פעילות שאינה להרchrom, והם אינם מוכנים להשלים עמה. לטענתם, כוונת העמותה – שחקה כבר
8 הtmpmsה – לקיים במתוחם בית הספר פנימיה לתלמידים חרדים כמו גם מקום לעיריכת אירועים
9 ושמחות, איננה מתיאשבת עם אופיה וצביונה החלוני של השכונה. על רקע זה טרחו העותרים וממצאו
10 ספר עניינים, לא קטן יש לומר, שבtems נפל לאוצרה גם בתנהלותם של המשיבים והמצדיקים,
11 לטענתם, את מתן הזכאים המבוקשים, כולם או חלקם, שתכליתם היא, כאמור, להביא להפסקת
12 פעילותה של העמותה במתוחם בית הספר.
13

14 אסופה חלקית של עניינים אלה ניתן למצוא בעיקרי הטיעון שהגישו העותרים, שם נטען כי העמותה
15 מחזיקה במתוחם בית הספר שלא כדין; כי השימוש שהיא עשו במתוחם בית הספר נוגד את תכניות
16 המתואר החלטת על המקראין; כי המשיבים אפשרו לעמותה לבצע במתוחם בית הספר עבודות
17 טענות יותר אף מבלי שיתן היתר כזה; כי הם לא אכפו צווי הפקקת עבודה שהם הוציאו
18 לעמותה; וכי המשיבים לא נקטו בצד כלשהו כדי לסלק את ידה של העמותה ממתוחם בית הספר,
19 וזאת אף שהיא מחזיקה בו ללא שמעטה פעולה הקצתה כמתחיב מנהלי משרד הפנים.
20

21 עדמת המשיבים היא שמתוחם בית הספר הוועד לרשות העמותה כבר בשנת 2004, וזאת על רקע
פניות של משרד החינוך אל העירייה. נטען כי העמדת המתחם לרשות העמותה נעשתה על יסוד
22 ההנחה – שהתברורה כמצוות – שהעירייה היא בעל הזכות במקראין, ובקבוקות הגשת העתירה
23 הוחול והושלם הליך החקירה המתחם לעירייה. עוד צוין כי קיימות תכניות מתואר שהומלכה להפקדה
24 ואשר נועדה לחטאים את יי'וד מתחם בית הספר לשימוש כפנימיה, וכי כאשר תחיליט הוועדה
25 המחויזת על הפקדת התכנית יכולו העותרים להתנגד לה כפי זכותם לפי סעיף 100 לחוק התכנון
26 והבנייה, תשכ"ה-1965 ("חוק התכנון"). בעניין הקצתה המתחם לשימוש טענים המשיבים
27 כי משוחלים הליך החקירה המתחם לעירייה, על העמותה להגיש בקשה להקצתה אשר תידוע על פי
28 ניהול הקצאות הקיים במשרד הפנים, וכי בגין הליך זה יכולו העותרים להתנגד. בمعנה לטענה כי
29 השימוש שעושה העמותה במבנה בית הספר אינו שימוש מותר על פי תכנית המתואר, טענה העירייה
30 כי נקיות הליכי אכיפה לפי פרק י' של חוק התכנון מסור לשיקול דעתה של המחלקה לאכיפת דיני
31 מקרקעין בפרקיות המדינה וכי למשיבים אין סמכות להורות על הגשת כתבי אישום או נקיטת
32 צעדי אכיפה אחרים נגד העמותה.
33
34

35 עיקר טענות העמותה הן שמדובר אחד העתירה הוגשה בשינוי ניכר ומן הצד الآخر היא לוקה בכך
36 שהעותרים לא מיצו הליכים ولكن היא מוקדמת מדי. העמותה טעונה גם כי בכלל הנוגע להוצאת צוים
2 מתוך 6

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 ינואר 2013

**עת"מ 11-04-26728 צבעוני ואח' נ' יי'ר הוועדה
הLocale לתוכנו ובניה כרמייאל ואח'**

לאכיפתו של חוק התקנון אין לבית משפט זה סמכות לדון בעטירה; כי העטירה הוגשה בחומר תום לב ובהדר נקיון כפירים של העוררים; וכי גם לגוף – אין לטענות העוררים על מה שיסמכו.

שקלתי את טענות הצדדים והגעתי למסקנה שיש לדוחות את מרבית טענות העוררים, אולם בתוך כך החלמתי קיבל את טענות שהמשיבים אינם נוקטים צעדי אכיפה נוכח השימוש שעשו העמותה במתחם, שכאורה הוא בעלי חוקי בהיותו נודע את הוראות תכניות המთאר הרלוונטיות. שלא הובא מצד המשיבים כל הסבר או נימוק לפחות נקוט צעדי אכיפה, ובהדר החלטה בעניין זה לא כואן או לכואן, החלמתי להזכיר אליהם על מנת שידונו ויקבלו החלטה כיצד לנוכח במה שכאורה הוא שימוש חריג שלא ניתן לו היתר.

כפי שציינתי, העוררים כללו בגין העטירה רוחה של עניינים הנוגעים להיבטים שונים של החזקתה של העמותה במתחם בית הספר. דרך טיעון זו הגילה את האפשרות למקד את הדיון בשאלת חוקיות פעולתם של המשיבים, והרי נקבע כבר שבית המשפט לעניינים מנהליים "אינו משתמש ערכמה המחייבת במקומה של הרשות בעניינים מڪצועיים שבתחום סמכותה; בית המשפט אינו בוחן את תוכנותה או ייעילותה של החלטה; הוא לא ימיר את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו שלו; ואף אם היה מחייב את היה בוגרי הרשות, הוא לא ישנה מהחלטתה כל עוד לא נפל בה פגום במשמעותו החוקית המקים עילה להטעבות במעשה המינהלי" (בג"ץ 6274/11 צלק חברת הדלק הישראלית בע"מ נ' שר האוצר (טרם פורסם, 26.11.12)). ואכן, כתבי הטענות דלעיל הוכיחו שהמשיבים משקפים אל נון את העובדה שהעתירה נסבה על עניינים שונים בחלוקת ציבורית יותר מאשר על פגמים חוקיים בהתנהלותם של המשיבים, וניכר באחרונים שהם העדיף לא לנקר עמדת בחלוקת זו ולהותיר את העימות לעוררים ולעמותה. מכל מקום, עיון בכתביו טענותיהם מלמד שהמשיבים אינם טוענים שלא נפל פגום בפעולותיהם בכל הנוגע לעמותה ולהעמדות מותחים בית הספר לשימושה, אלא שהם מצביעים על כך שהליך, ככל שהוא, הם בתהליך של תיקון, בין אם מדובר בתכנית מתאר חדש שתכשיר את השימוש המועד במתחם ובין אם מדובר בהליך הקצאה העתיד להעיר בזמנו הקרוב.

שאלת הם פני הדברים, לא יותר אלא לעמוד את טענות העוררים עם טענותיה של העמותה, ונראה לי כי בעיקרו של דבר יש לקבל את טענות העמותה בכל הנוגע להחזקתה במתחם בית הספר ולשימוש בו ככזה. העמותה טוענת שבעל הנוגע לעניינים אלה יש לדוחות את טענות העוררים בשל השינוי בהגשת העטירה. טענה זו איננה מושלתת יסוד מפני שאין מחלוקת, וכך גם טוענו המשיבים, שמתחם בית הספר נמסר לעמותה בשנת 2004 ומאותה עת היא עשוה בו שימוש. עטירה המוגשת רק בשנת 2011 כנגד מסירתו של המתחם לעמותה או כנגד השימוש שהיא עשוה בו צרכיה להיזחות מחמת שיחוי, סובייקטיבי ואובייקטיבי כאחד (עו"מ 8412/07 חברת מלון ומלוון סוויטון אפ.א.ר. בירושלים בע"מ נ' שימי חורן (טרם פורסם, 4.3.09)), ולא באה מצד העוררים כל טענה יכולת לשמש מענה לטענת השיחוי, ומכאן שדין חלק זה של העטירה להיזחות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

01 ינואר 2013

**עת"מ 11-04-26728 צבעוני ואח' נ' יי'ר הוועדה
הLocale לתוכנו ובניה כרמייאל ואח'**

1 אשר לאפשרות, שביעיני העותרים היא בבחינת חשש, שהעירייה תקצה את מתחם בית הספר
 2 לעומת, גם כאן אין בכוחו של בית המשפט להוציא את העותרים, שכן העומתה כזרקת כשהיא
 3 טעונה – כפי שטוענת העירייה – שלעותרים תינן הזרמתה לתנגד להקצתה כאשר יושם נוהל
 4 ההקצתה שקבע משרד הפנים בעקבות פסק הדין בבג"ץ 3638/99 ערירת בומונט נ' עיריית בחובות, פ"ז
 5 נ"ד (4) (2000) 220), על כל פנים, כל עוד לא החלטת העירייה להקצות את המתחם לעומתה, אין
 6 בפני בית המשפט "החלטה של רשות" במובנה בסעיף 2 של חוק בניין המשפט לעניינים מנהליים
 7 תש"ס-2000 ("החוק"), ומילא און מה שיעמוד לביקורת שיפוטית, ولكن גם חלק זה של העירה
 8 דינו להידחות.
 9

10 העירה הוגשה בחודש אפריל 2011 ונוסח מתוקן שלה הוגש בחודש יולי 2011, ואחת העתרות
 11 שנכללו בה הייתה הפקת שימוש חורג שעשויה העומתה במתחם בית הספר, שימוש שתועד במכבת
 12 מהנדס העיר אל העומתה מיום 15.4.10 (נספח י"ז לעתירה). מטענות העומתה לא ניתן להסיק שהיא
 13 התייחסה באופן כלשהו לפניות האמורה של מהנדס העיר, ולאוראה יש ממש בהנחה שאכן מדובר
 14 בשימוש חורג, שכן אחרת לא ניתן להבין את הצורך בהכנתה ובאישור של תכנית מפורטת 10142 –
 15 בית ספר פלמ"ח שניוי יי'וד למרכז ציבורי דתי, תכנית שתכלייתה שניוי יי'וד מבנה ציבור
 16 פנימית דתית (נספח כ"א לכתב העתירה). העומתה טענה שהשימוש שהיא עשויה במתחם בית
 17 הספר איננו בבחינת שימוש חורג, שכן הוראות תכנית המתאר ת/1/18 – תכנית מתאר לעיר
 18 כרמייאל (נספח ה לתשובה העומתה) ותכנית רישום שכונים ציבוריים (תרש"צ) 1/18/1 לעיר
 19 כרמייאל (נספח ה לתשובה העומתה) מאפשרות את השימוש שהעומתה עשויה במתחם בית
 20 הספר. טענה זו אינה מקובלת עלי. נכון הדבר, שכן שטוענת העומתה (בסעיפים 19–23 לכתב
 21 תשובתה) יי'וד המתחם שבו מצוי מתחם בית הספר הוא "מרכז אזרחי ומסחרי כולל מגורים",
 22 אינם אני סבור שהעומתה קוראת את הוראות התכניות שלא הحلכה. לדעתי, לא ניתן להסיק
 23 מההוראות התכניות את המסקנה שמדוברה להסיק, ואני סבור שכאשר התכניות מייעדות
 24 שטח לשימוש כמרכז אזרחי-מסחרי, יש להוציא ולבחון את הוראות התכניות ביחס לכל אחד ואחד
 25 מתאי השיטה הכללים בתכנית. מסעיף 8 של התרש"צ עולה כי חלק מן השטחים יי'ודו אך ורק
 26 למגורים, בעוד שחלקים אחרים יי'ודו לשטח מסחרי או לשטחים לבנייני ציבור. הפרשנות שמציעה
 27 העומתה, שלפיה ניתן להשתמש במבנה ציבור גם למגורים, אינה מותיישה עם פרשנות סבירה של
 28 התכניות, ولكن אני דוחה אותה.
 29

30 זאת ועוד, כבר נזכר לעיל כי הוועדה המקומית אישרה תכנית המשנה את הייעוד של מתחם בית
 31 הספר, ובתאריך 8.8.12 החלטה ועדת המשנה לתקניות נקודתיות של הוועדה המחויזת לתוכנו
 32 ובניה מוחזו צפון על הפקdot תכנית מתאר נקודתיות ג/2013 – מבני חינוך ודת פלמ"ח כרמייאל,
 33 אשר הוגשה לה על ידי הוועדה המקומית לתוכנו ובניה בכרמייאל (נספח יי' לכתב התשובה
 34 שהגישה העומתה). תכנית זו מתירה, בין השאר, את השימוש במבנה שבמתחם כבית ספר, פנימית
 35 ובית כנסת. החלטות הוועדה המקומית והועדה המחויזת בנוגע לתקנית המשנה את יי'וד מתחם
 36 בית הספר הם עדות לכך שטוענת העותרים בדבר שימוש חורג שעשויה העומתה במתחם בית הספר יש

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"מ 11-04-26728 צבעוני ואח' נ' יי'ר הוועדה
01 ינואר 2013

הLocaleת לתוכנו ובניה כרמייאל ואח'

1 לה על מה שתסמן, ומכאן שגם טענות בדבר מחדלי המש��בים לאכוּן על העומותה את הוראות חוק
 2 התכnon, ובכללן את האיסור לעשות שימוש חורג, איננה משוללת יסוד.
 3

4 אשר לשאלת אכיפת דיני התכnon על העומותה, דומני כי בעניין זה לא ניתן לקבל את עדמת המש��בים
 5 או את טענותיה של העומותה. עדמת המשﬁבים היא, כזכור, שהעניין נמצא בטיפולה של מחלוקת
 6 אכיפת דיני מקרקעין בפרקיות המדינה, והעומותה טוענת שעניין זה אינו בגדר העניינים שבית
 7 משפט לעניינים מנהליים מוסכם לדון בהם.
 8

9 לטענת העומותה אין יסוד מספיק ואני דוחה אותה. לדעתו, העומותה שוגה בפירוש שהיא נותרת
 10 לטענה (א) לתוספת הראשונה לחוק, המורה שבגדיר העניינים שהם בסמכותו של בית המשפט
 11 מצויים גם "ענייני תכנון ובניה לפי חוק התכנון והבנייה תשכ"ה-1965, למעט לפי פרק י: עבירות
אונשין ולהילכתי תכנון ובניה להאצת הבניה למגורים (הוראת שעה) תשע"א-
 12 2011 ולמעט החלטות שעניין תכנית מתאר ארץית או מחוזית והחלטה שר הפנים" (ההדגשה
 13 החוספה, א"ק). לדעתו, העניין שהוצאה מסמכותו של בית משפט זה הוא השיפוט בעבירות על חוק
 14 התכnon והענישה בגין עבירות אלה, אולם אין ולא כלום בין השיפוט בעבירות לבין אכיפת הוראות
 15 חוק התכnon בדרך העומדה לדין של העבריינים. הפירוש שמציעה העומותה אינו יכול להתקבל על
 16 הדעת, שכן לפי פירוש זה לא קיימת אפשרות של ביקורת שיפוטית על רשותות התביעה והאכיפה
 17 בקשר לעבירות בנייה – להבדיל מן השיפוט בעבירות עצמן – ולא ניתן ליחס למחוקק כוונה כזו
 18 (בג"ץ 8071/01 יעקבוביץ נ' היישר המשפט למסלען, פ"ד נז(1) 121 (2002)).
 19

20 بذلك זאת, גם אם נתונה בבית המשפט הסמכות לבחון את פעולות האכיפה – או את העדרן – יש
 21 לבחון תחילתה של השאלה הקודמת לכך, והיא אם אכן יש מקום לבחון. בעניין זה אזכיר כי
 22 ההחלטה אם לocket בפעולות אכיפה מסורת לשיקול דעתה של הרשות המנהלית ובהעדר גם
 23 בהפעלת שיקול הדעת, בית המשפט לא ימהר להתעורר בכך (בג"ץ 1334/10 תנעوت אומ"ץ אזרחים
 24 למען מינהל תקין וצדק חברתי ומשפטוי נ' פרקליט המדינה (טרם פורסם, ס. 6.3.11)). בעניינו לא ניתן
 25 הסבר מצד המש��בים לכך שלא נקטו פעולה אכיפה כנגד העומותה, ועמדות שהעניין נמצא
 26 בטיפולו של היחיד לאכיפת דיני מקרקעין בפרקיות המדינה איננה מניחה את הדעת. מושובה
 27 זו של המשﬁבים לא ניתן להבין אם הם נתנו את הדעת לשימוש החורג שכואורה עשו העומותה,
 28 ואם כן – מה הייתה ההחלטה בחלוקת, בנוגע לשימוש החורג שמייחס לעומותה, ולהוראות כי
 29 למסקנה שיש לקבל את העתירה בחלוקת, בנוגע לשימוש החורג שמייחס לעומותה, ולהוראות כי
 30 המשﬁבים ידונו בעניין ויחילטו בדבר הצעדים שבהם יש לנocket כדי למנוע שימוש כזה, שላעת הזה
 31 נראה שכואורה הוא אינו חוקי. לכש廷תן החלטות יכול העותרים להעמידה ל מבחן, ככל שתתיה
 32 בידם עילה לעשות כן.

33 בכפוף לאמור לעיל, נדחתת העתירה.
 34
 35
 36

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 11-04-26728 צבעוני ואח' נ' יי"ר הוועדה

הLocaleת לתוכנו ובניה כרמייאל ואח'

1 נוכחות הטעאה שהגעתי אליה, אין צו להוציאות.

2

3 ניתן היום, י"ט בטבת תשע"ג, 01 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.

4

אלכינו קיסורי, שופט

5

6

7

8

9

10

11